

Underbilag 5.

Norges Idrettsforbund.

P. M.

Norges Idrettsforbund er anmodet om å uttale seg om betimeligheten av tippesvirksomheten sett i forbindelse med den rene idrettsutøvelse.

I Norge er all idrett samlet i ett forbund; det omfatter 25 spesialforbund med et samlet medlemstall av 335 000.

Da arbeidet med tippingens innførelse i Norge skulle tas opp igjen i 1945, loddet man stemningen blant forbundets medlemmer, og tanken fikk alminnelig tilslutning.

Tippesaken ble da også løst for Norges vedkommende ved lov om tipping i samband med idrettstevlinger, 1946.

Under utarbeidelsen av denne lov reiste det seg enkelte argumenter mot tippingens innførelse. Ved nærværende er vi blitt anmodet om å uttale oss om et av disse argumenter, nemlig det spørsmål om det skader idrettens anseelse at rene idrettskonkurranser er gjenstand for spill. Det ble hevdet, at når slike interesser kom til, ville idretten utvikle seg i en retning, der stadig forbedrede tider over de forskjellige distanser og økede mål (rekordjageri) ble presset frem.

Norges Idrettsforbund nærer ingen engstelse i den retning.

Tippingen i Norge vil finne sted ved hjelp av fotballkamper, som er et lagspill og som ikke idrettslig vil lide under, at det gjøres til gjenstand for tipping. Norges Fotballforbund, som er det største spesialforbund innen Norges Idrettsforbund, er helt ut enig i dette syn og er da også representert i bestyrelsen i det selskap som driver tipping i Norge.

Inntektene av tippingen i Norge vil — foruten til vitenskapens fremme — gå til idretts- og friluftsanlegg av enhver art.

Oslo, 26. februar 1948.

Norges Idrettsforbund.

Tormod Normann.

Gen.sekr.
